

PN.4131. 64 .2013

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001, Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) **stwierdzam nieważność uchwały Nr XXVI/184/12 Rady Gminy Purda z dnia 14 grudnia 2012r.** w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Purda w części dotyczącej: § 2, § 3 ust. 4, 5, 8, 9, § 4 zdanie pierwsze w zakresie wyrazów „oraz należytego stanu sanitarno-higienicznego”, § 4 ust. 2, 3, 4, 5, ust. 6 w zakresie wyrazów „w miejscu, do którego posiadają tytuł prawny”, ust 7, ust. 9, ust 10, ust. 11, ust. 13, ust 14 od słów w przypadku nie wyegzekwowania do końca jednostki redakcyjnej, ust. 15, § 5, § 6 ust. 2 w zakresie wyrazów „i wystawiania ich w miejscu, do którego posiadają tytuł prawny” § 9 w zakresie wyrazów „oraz uciążliwości dla sąsiadów”, § 11 ust 5, § 12 ust 1 w zakresie wyrazów „lub przedsiębiorców użytkujących tereny komunikacji publicznej”, ust. 3, § 13 ust. 3, § 14 ust. 1 pkt 5 i 6, ust 5, 7, 9, 10,11, § 15 ust 1 od słów „oraz ograniczenia ilości odpadów do końca jednostki redakcyjnej, § 17 ust 1 pkt 2 w zakresie wyrazów „przy przewozie i przenoszeniu zwierząt”, pkt 3, § 17 ust. 2 pkt 3, 4, 5, § 18, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23 ust. 1 i ust. 2, załącznika do ww. uchwały.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 14 grudnia 2012 r. Rada Gminy Purda podjęła uchwałę Nr XXVI/184/12 w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Purda w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

Podstawę podjęcia ww. uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2012 r, poz. 391), zgodnie z którym

rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie, zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, jest aktem prawa miejscowego, zaliczanym przez Konstytucję do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Taki akt normatywny musi zatem odpowiadać wszystkim wymogom, jakie prawo stawia w odniesieniu do tworzenia i obowiązywania systemu źródeł prawa. W stosunku do aktów prawa miejscowego znaczenie istotne ma norma zawarta w art. 94 Konstytucji RP, który stanowi, iż organy samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach. Uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa, akty tego typu mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, nadto nie mogą wykraczać poza zakres delegacji ustawowej. W związku z tym, bezspornym pozostaje fakt, iż regulamin utrzymania czystości i porządku nie może wykraczać poza materię przewidzianą w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przepis ten stanowi bowiem delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą zostać unormowane w uchwale rady gminy. Nie przyznaje on kompetencji organowi stanowiącemu gminy ani do uchwalania aktów prawa miejscowego obejmujących zagadnienia inne niż wymienione w cyt. przepisie, ani stanowienia regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, ponieważ oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że przepis art. 4 ust. 2 ww. ustawy ma charakter zamknięty, co oznacza, że uchwalając na jego podstawie regulamin utrzymania porządku i czystości, rada powinna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień.

W ocenie organu nadzoru niektóre zapisy Regulaminu zostały wprowadzone bez podstawy prawnej, wykraczają poza upoważnienie zawarte w przepisie stanowiącym podstawę do podjęcia Regulaminu, pozostają w sprzeczności z obowiązującymi przepisami, czy modyfikują zapisy ustawy.

W § 2 Regulaminu Rada postanowiła, iż „regulamin obowiązuje właścicieli nieruchomości, mieszkańców oraz osoby przebywające czasowo na terenie gminy Purda.

Jak wskazano wyżej regulamin czystości i porządku w gminie jest aktem prawa miejscowego i jako źródło prawa, obowiązuje na terenie właściwości organu tworzącego dany akt. Normy aktu prawa miejscowego są abstrakcyjne, generalne i kierowane do nieokreślonego adresata, wprowadzenie zatem powyższego zapisu Regulaminu stanowi rażące naruszenie prawa.

W § 3 Regulaminu Rada zdefiniowała pojęcia używane w Regulaminie.

W ust. 4, 5, 9 formułując definicje odpadów zielonych, odpadów opakowaniowych, odpadów zbieranych selektywnie, Rada zmodyfikowała zakres pojęciowy definicji, określonych odpowiednio w art. 3 ust.2 pkt 8b (w odniesieniu do odpadów zielonych), art. 3 ust 2 pkt 15a (w odniesieniu do odpadów zbieranych selektywnie) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (Dz. U z 2010 r, Nr 185, poz. 1243 z póź. zm) oraz art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U, Nr 63, poz. 638 z póź. zm) (w odniesieniu do odpadów opakowaniowych)

W myśl w/w przepisów przez odpady zielone rozumie się stanowiące części roślin odpady komunalne pochodzące z pielęgnacji terenów zieleni oraz targowisk, z wyjątkiem odpadów pochodzących z czyszczenia ulic i placów. Przez selektywne zbieranie odpadów rozumie się zbieranie, w ramach którego dany strumień odpadów, w celu ułatwienia określonego sposobu przetwarzania, obejmuje jedynie rodzaje odpadów charakteryzujące się takimi samymi właściwościami i takim samym charakterem. Przez odpady opakowaniowe rozumie się wszystkie opakowania, w tym opakowania wielokrotnego użytku wycofane z ponownego użycia, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań.

W § 3 ust 8 Regulaminu, Rada wprowadziła także definicję „odpadów paleniskowych” przez które należy rozumieć żużle i popioły powstające w wyniku użytkowania instalacji grzewczych i w konsekwencji powyższego w § 4 ust 2 zobowiązała właścicieli nieruchomości do wyposażenia nieruchomości w pojemniki na te odpady, a w § 10 ust 1 pkt 7 określiła rodzaj i pojemność tych pojemników. Materia dotycząca termicznego przekształcania odpadów została szczegółowo unormowana w Rozdziale 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach i rada gminy nie posiada kompetencji do regulowania jej w uchwale. Nadto, dopuszczalność spalania odpadów przewiduje art. 13 ust. 3 ww. ustawy, jednakże dotyczy ona wyłącznie pozostałości roślinnych, pod warunkiem wszakże, iż na terenie gminy nie jest prowadzone selektywne zbieranie lub odbieranie odpadów ulegających biodegradacji oraz że ich spalanie nie narusza odrębnych przepisów (por. wyrok NSA z 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1953/08).

Ze względu na wykroczenie poza zakres upoważnienia art. 4 ust 2 ustawy i wprowadzenie bez podstawy prawnej, zakwestionowane muszą zostać niektóre zapisy Rozdziału 2 Regulaminu określających wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości. Wprowadzone do załącznika do uchwały rozwiązania przewidujące, że w myśl § 4 Regulaminu właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku oraz należytego stanu sanitarno-higienicznego na terenie nieruchomości poprzez:

- wymóg posiadania pisemnego porozumienia regulującego kwestię współużytkowania pojemników na odpady komunalne przez kilku właścicieli nieruchomości (ust. 3)
 - zwolnienie z obowiązku wyposażenia w pojemniki i kontenery właścicieli niezabudowanych działek budowlanych do czasu rozpoczęcia budowy (ust. 4)
 - stworzenie możliwości wydzierżawienia terenu od gminy w przypadku braku terenów do racjonalnej obsługi nieruchomości (ust. 7),
 - przekazywanie informacji upoważnionemu przedstawicielowi podmiotu uprawnionego do kontroli dotyczącej liczby osób zamieszkujących na terenie danej nieruchomości (....) (ust. 9),
 - usuwanie zwłok padłych zwierząt z terenu nieruchomości, a w przypadku nieustalenia właściciela lub opiekuna padłego zwierzęcia, zlecenie usunięcia zwłok firmie wywozowej (ust.13),
 - zgłaszanie do Urzędu Gminy faktu pojawiania się na nieruchomości bezpańskich psów (....) (ust 15),
 - usuwania zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta (.....) w przypadku nie wyegzekwowania tego obowiązku od właściciela lub opiekuna zwierzęcia (ust 14).
 - przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej na własny koszt, a w przypadkach określonych w art. 5 ust 1 pkt 2 ustawy z 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku na terenie gminy wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub przydomową oczyszczalnię ścieków (ust 10) oraz określenie terminów w których przyłączenie nieruchomości musi być wykonane (ust 11) przedmiotową kwestię reguluje art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
- Z przekroczeniem upoważnienia podjęto też zapis § 4 w zakresie w którym wskazano, iż obowiązkiem właścicieli nieruchomości jest zapewnienie na ich terenie utrzymanie należytego stanu sanitarno-higienicznego oraz utrzymywanie w należyłym stanie sanitarnym i porządkowym pomieszczeń i terenów gdzie ulokowane są pojemniki (.....) oraz ich bezpośredniego otoczenia (ust 5), oraz § 13 ust 3 stanowiący o sposobie zlokalizowania szczelnego zbiornika bezodpływowego.

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego posiada kompetencję do określenia warunków utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych, nie zaś do formułowania wymagań w tym zakresie w odniesieniu do miejsc, w których urządzenia takie są rozmieszczone

Nadto przyjęte w § 4 ust 6 oraz w § 6 ust 2 w zakresie sformułowania „do którego właściciel posiada tytuł prawny” jest niezrozumiałe, ponieważ właściciel, w tym także właściciel w rozumieniu art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy zawsze posiada tytuł prawny do nieruchomości.

Nie wiadomo więc, kogo de facto Rada miała na myśli konstruując ten zapis. Skoro regulamin jest aktem prawa miejscowego, to jest również źródłem prawa w rozumieniu Konstytucji RP w związku z czym powinien spełniać Konstytucyjne standardy stanowienia prawa. Przepisy winny być sformułowane w sposób precyzyjny oraz poprawny pod względem językowym. Wymóg jasności oznacza obowiązek tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów. Natomiast przepisy precyzyjne, to przepisy sformułowane w możliwie najwyższym stopniu jednoznacznie, tak aby ograniczyć interpretatorowi zbędne wątpliwości w odtworzeniu z nich norm prawnych wyznaczających co, kto, kiedy i jak powinien czynić. Stwarza to stan pewności prawa i ogranicza arbitralność stosujących je organów, usuwa ewentualne rozbieżności interpretacyjne, przez co buduje zaufanie jednostki do Gminy i tworzonego przez nią prawa.

Poza delegacją ustawową Rada wprowadziła też zakazy określone w § 5 Regulaminu.

W § 9 Regulaminu Rada określiła warunki i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi, uzależniając wykonywanie napraw pojazdów samochodowych od niepowodowania uciążliwości dla sąsiadów. Zdaniem organu nadzoru w ramach regulacji art. 4 ust 2 pkt 1 lic c wyżej powołanej ustawy nie mieści się możliwość wprowadzania zakazów oraz regulacji stosunków sąsiedzkich. W tym miejscu należy wskazać, iż Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 listopada 2012 roku, sygn. akt: II OSK 2012/12 stwierdził, iż regulacja dotycząca uciążliwości dla innych osób wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c.

Z rażącym naruszeniem prawa został podjęty § 12 ust 1 Regulaminu w zakresie w jakim nakłada na przedsiębiorców użytkujących tereny komunikacji publicznej obowiązek wyposażenia tych miejsc w kosze uliczne. W art. 5 ust. 1 ustawodawca nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek utrzymywania czystości i porządku przez wykonywanie szeregu czynności wskazanych w punktach 1-5; w pkt 1 zobowiązuje do wyposażenia nieruchomości w urządzenia służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymania tych urządzeń w odpowiednim stanie technicznym, sanitarnym i porządkowym.

W art. 5 ust. 4 ustawodawca stanowi, iż obowiązek utrzymania czystości i porządku na drogach publicznych należą do zarządu drogi, oprócz tego do obowiązków zarządu drogi należą czynności wymienione w punktach 1-3 art. 5 (tj. m.in. wyposażenie tych terenów w pojemniki na odpady)

Dodać należy, iż ustawodawca obciąża przedsiębiorców użytkujących tereny publiczne jedynie obowiązkiem uprzątnięcia i pozbycia się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń m.in. z przystanków komunikacyjnych - a zatem obowiązek ten nie dotyczy odpadów komunalnych - przez które wg ustawy o odpadach z dnia 27 kwietnia 2010 r. rozumieć należy odpady powstające w gospodarstwach domowych, z wyłączeniem pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także odpady nie zawierające odpadów niebezpiecznych pochodzących od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych.

Również zapisy § 12 ust. 3 oraz § 14 ust. 1 pkt 5 i 6 Regulaminu nakładające obowiązki na organizatorów imprez masowych w postaci: zapewnienia na czas trwania imprezy odpowiedniej ilości pojemników na odpady oraz szaleatów uporządkowania terenu na którym odbywała się impreza oraz terenów przyległych zostały podjęte z rażącym naruszeniem prawa. O sposobie pozbywania się odpadów powstałych w czasie imprez okolicznościowych decydują organizator imprezy i właściciel nieruchomości. Rada nie jest uprawniona do ingerowania w tym zakresie w stosunki cywilnoprawne (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 12 maja 2011r. sygn.akt II SA/Ol 156/11). Ponadto należy wskazać, iż organizatorzy imprez nie należą do podmiotów wymienionych w art. 5 ust 2-4 wyżej powołanej ustawy, na które ustawa wprost nakłada określone obowiązki z zakresu utrzymania czystości i porządku. Regulacje dotyczące organizowania imprez masowych określa ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 roku o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U z 2005 r, Nr 108, poz. 909 ze zm), nie zachodzi zatem konieczność ich ustalania w drodze aktu prawa miejscowego i nie ma ku temu podstaw prawnych w ustawie w postaci odpowiedniego upoważnienia.

Z przekroczeniem upoważnienia ustawowego przyjęte zostały również zapisy § 14 ust 7 i 11 Regulaminu bowiem nie dotyczą materii, która w świetle art. 4 ust 2 pkt 3, dotyczącego częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego, może zostać objęta regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Poza delegację ustawową wykraczają również zapisy § 14 ust 9 i 10, w którym Rada określiła, iż pracownicy podmiotu uprawnionego są zobowiązani do natychmiastowego usunięcia zanieczyszczeń powstałych w wyniku załadunku i transportu odpadów oraz nieczystości płynnych oraz zobowiązanie podmiotu uprawnionego do takiego zorganizowania odbioru i transportu odpadów i opróżniania zbiorników bezodpływowych, aby nie zagrażały bezpieczeństwu ruchu drogowego i odbywały się według tras i w terminach wyznaczonych

harmonogramem(...), ponieważ regulamin nie może określać obowiązków podmiotu zajmującego się wywozem nieczystości, lecz wyłącznie obowiązki właściciela nieruchomości. Przekroczeniem delegacji ustawowej jest również, w ocenie organu, nadzoru zobowiązanie podmiotu prowadzącego działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych do ograniczenia ilości odpadów ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska i uzyskanie poziomu odzysku zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (§ 15 Regulaminu). Zakres szczegółowych obowiązków związanych z odbieraniem odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wskazany jest w udzielonym przez organ wykonawczy gminy zezwoleniu i w związku z tym rada nie jest uprawniona do ich formułowania w regulaminie utrzymania czystości i porządku.

W materii regulaminowej nie mieści się także część przepisów Rozdziału 7 załącznika do uchwały. W myśl art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy rada uprawniona jest jedynie do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Zakwestionowane muszą być zatem obowiązki dotyczące właścicieli zwierząt domowych, w szczególności w stosunku do psów: wyposażenia psa przebywającego na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku w identyfikator, trwale przymocowany do obroży, umożliwiający ustalenie jego właściciela (§17 ust 5), zakaz pozostawiania psów i innych zwierząt w obrębie nieruchomości niezamieszkałych lub nieużytkowanych (§ 20), uzyskania zezwolenia na utrzymywanie psów ras uznanych za agresywne (§ 21)..

Obowiązek ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością oraz przed zanieczyszczeniem terenów służących do użytku publicznego, nie może być także, jak wskazał to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 19 września 2008r., sygn. akt: II SA/Lu 485/08, wykonywany przez określenie zakazu wprowadzania psów i innych zwierząt na określone obiekty. W ocenie organu nadzoru, Rada dokonując regulacji w tym zakresie w § 17 ust 2 pkt 3 i 4 Regulaminu nakazując niewyprowadzanie zwierząt i psów do obiektów użyteczności publicznej, na tereny placów zabaw i gier, plaż zorganizowanych – wykroczyła poza swoje kompetencje. Nadto zakazy takie mogą wynikać tylko z regulaminów określających zasady korzystania z danych obiektów.

W Regulaminie nie powinny być uregulowane zagadnienia związane z postępowaniem ze zwierzętami pozostawionymi bez opieki (§ 22). Na marginesie dodać trzeba, że ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003r. Nr, 106 poz. 1020 z późn. zm.) w art. 11 ust. 3 stanowi, iż wyłapywanie bezdomnych zwierząt oraz rozstrzygnięcie o dalszym

postępowaniu z tymi zwierzętami odbywa się wyłącznie na mocy uchwały rady gminy podjętej po uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii oraz po zasięgnięciu opinii upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, wobec tego w tym przedmiocie winna być podjęta odrębna uchwała. Rada nie może regulować tej materii w regulaminie czystości i porządku na terenie gminy. Regulacje zawarte w § 17 ust 1 pkt 2 , pkt 3 dotyczące sposobu przewożenia i przenoszenia zwierząt w miejscach przeznaczonych do wspólnego użytku oraz środkami komunikacji publicznej znajdują się również poza materiałą regulaminową. Kwestie sposobu przewozu i przenoszenia zwierząt regulują regulaminy przewozu osób stanowione przez organizatorów, operatorów, czy przewoźników, zgodnie z ustawą o publicznym transporcie zbiorowym. Także nałożenie przez Radę w § 18 Regulaminu na osoby utrzymujące psy i inne zwierzęta domowe obowiązku niedopuszczania do zakłócania spokoju innym użytkownikom nieruchomości i nieruchomości sąsiednich narusza prawo z uwagi na brak związku z delegacją ustawową wyrażoną w art. 4 ust 2 pkt 6 ustawy. Dodatkowo wskazać należy, że kwestie te zostały uregulowane w przepisach Kodeksu wykroczeń. Stosownie bowiem do art. 51 Kodeksu wykroczeń „kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Dalej art. 77 Kodeksu wykroczeń zapisano, iż „kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia podlega karze grzywny do 250 zł albo karze nagany”. Wobec powyższego zauważyć należy, iż wskazany przepis Regulaminu narusza jedną z zasad techniki prawodawczej ustaloną w § 118 w związku z § 143 rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej dotyczącą nie powtarzania w aktach prawa miejscowego przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych.

W ramach przewidzianych art. 4 ust.2 pkt 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach nie mieszczą się zapisy § 23 ust. 1 i 2 Regulaminu zobowiązujące:

- właścicieli nieruchomości posiadających zwierzęta gospodarskie do prowadzenia chowu i hodowli w sposób nieuciążliwy dla sąsiednich nieruchomości, w szczególności w zakresie hałasu i nieprzyjemnych zapachów (ust. 1),
- usytuowania chowu i hodowli zwierząt i jej prowadzenie w taki sposób, aby nie pogarszała warunków zdrowotnych, sanitarnych i porządkowych otoczenia, nie prowadziła do zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody oraz innych uciążliwości dla ludzi zamieszkujących

sąsiednie nieruchomości (ust.2). Powyższe rozważania dotyczą również § 19 Regulaminu. Zauważyć trzeba, że to Kodeks cywilny reguluje kwestie dotyczące stosunków sąsiedzkich. W myśl art. 144 k.c właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Rada gminy nie posiada uprawnień do doprecyzowania w/w regulacji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od jego doręczenia.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Marian Podziewski

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Gminy Purda,
2. Wójt Gminy Purda.

DYREKTOR
Wydziału Prawnego i Nadzoru
Bianka Sobańska